

koster, er blandt andet ogsaa Løn til Jernbanefunktionærene. Det er ikke Venstrepolitik, det ærede Medlem taler, naar han taler herom og mener, det var for meget, vi nedsatte af Tolden; det er meget mere i Slægt med en god konservativ Politik, akkurat ligesom Betragtningen om Arveskatten og Tolden, det ærede Medlem kom med i Fjor.

Saa sagde det ærede Medlem, at han kunde ikke forstaa min Stilling til disse Deputationer fra Fabrikkerne, thi først havde jeg afvist Deputationerne, og saa bagefter havde jeg tilladt, at de kom, eller i alt Fald, at de kom op i Finansministeriet og bleve modtagne der. Jeg vil paa det bestemteste benægte, at jeg nogen Sinde overhovedet har afvist nogen Deputation. Ingen Deputation har henvendt sig til mig for at forebringe noget som helst i den Tid, jeg har været Finansminister, uden at blive modtagen. Der har ikke fra Fabrikanternes Side været nogen Henvendelse om at komme i Deputation til mig, ellers havde jeg sagt Ja. Da Henvendelsen kom, erklærede jeg mig villig dertil, men da det hastede, og da de meget gerne vilde komme saa mange som muligt og saa hurtigt som muligt, kunde jeg ikke stille mig selv personligt til Disposition i de Dage, der krævedes, og saa blev vi enige om, at Generaldirektøren for Skattevæsenet skulde modtage Deputationerne og derefter i en skriftlig Indstilling til mig gøre Rede for, hvad disse Deputationer havde forebragt. Det er det, der er sket.

Naar det ærede Medlem saa talte om Toldloven, som om det egentlig var temmelig uundersøgt, om man med Hensyn til de enkelte Satsers havde truffet det rette, saa vil jeg sige, at dette er ikke rigtigt. Denne Toldlov her er jo ikke kommen til Verden paa den Maade, at det er faldet mig ind, at disse Satsers ere passende. Denne Toldlov er jo i Virkeligheden et Resultat af en lang Udvikling, der begynder med Toldkommissionens Nedsættelse; den har saa siddet og bearbejdet Stoffet og undersøgt det og stillet sine Forslag. Derefter har Sagen været til gentagen Behandling i Folketingets Udvalg og i Landstingets Udvalg i en Række af Aar. Derefter har min højtærede Forgænger sat nogle kyndige Mænd til at gennemarbejde det hele Stof og paa ny, ikke alene ved deres egen Hjælp, men med teknisk Assistance i hvert Fag at søge at komme til et Resultat om, hvad der er det rette. Det er som Følge af alt dette foregaaende Arbejde, at dette Toldlovfor-

slag foreligger, og derfor kan man ikke give det Udseende af, at det er ret tilfældigt og ret uundersøgt, hvad der her foreligger. — Det ærede Medlem siger, at han vil lægge det fulde Ansvar paa mig for, at de foreslaaede Satsers ere de rette. Det Ansvar kan det ærede Medlem ganske roligt lægge paa mig, jeg skal med Fornøjelse bære det. — Det ærede Medlem var i Virkeligheden, synes det mig, ret bekymret for, at vi enkelte Steder vare gaaede for vidt. Han henviste i saa Henseende til de Andragender, der forelaa fra forskellige Grupper af Arbejdere om, at man vil have forøget Told. Naar jeg hørte det ærede Medlem tale der, forekom det mig atter, at det var en løjerlig Tale for en Mand, der tilhører dette berømte radikale Landsforbund, thi det ærede Medlem maa jo huske, at hans Ordfører nede i Folketinget, den ærede Folketingsmand for Sakskebøbing (Rørdam), stod og sagde om det Toldlovsforslag, jeg forsvarede nede i Folketinget, og som jeg gennemførte der, at der var en alt for urimelig ringe Nedsættelse af Beskyttelsen, og han stillede Ændringer, som gik ud paa en ganske anderledes Raseren af Beskyttelsen. Det forekommer mig, at i dette lille Parti burde der være saa megen Enighed, at Folketingsordføreren og Landstingsordføreren ikke i den Grad kom i Strid med hinanden. — Og naar det ærede Medlem henviser til Arbejdernes Andragender her, saa vil jeg henvise til, at det ærede Medlem jo i Almindelighed erkender, at Socialdemokraterne ere Arbejdernes rette Talsmænd her i Landet. Og Socialdemokraterne have nede i Folketinget talt med meget stor Tydelighed; de have erklæret denne Toldlov for at være alt for protektionistisk; de vilde gaa langt videre med at nedsætte Beskyttelsen, og de erklærede, da jeg ytrede Tvivl om, hvorvidt deres Fagforeningsmedlemmer nu virkelig vare saa glade derover, at det skulde nok vise sig, at det store Flertal af Fagforeningerne vilde støtte dem i deres Standpunkt. Saa vidt jeg ved, har i hvert Fald ogsaa en Række af de større Fagforeninger taget Standpunkt paa Socialdemokratiets officielle Stilling, som er en udpræget Frihandelsstilling. Naar det ærede Medlem i øvrigt holder paa, at Socialdemokraterne ere Arbejdernes rette Repræsentanter her i Landet, de rette Talsmænd for Arbejdernes Interesser, forekommer det mig, at han ogsaa maa slaa sig til Ro med deres Udtalelser paa dette Punkt. Jeg tror i det hele og store, at det Forslag, som er fore-